

obszarach Państwa i dla niektórych grup podatników co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej trzech lat w ramach likwidacji odlogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia obniżać podatek o określony procent na niektórych obszarach Państwa bądź od niektórych rodzajów gruntów.

d) dotychczasowe ust. 3, 4 i 5 oznacza się jako ust. 5, 6 i 7, z tym że w nowym ust. 6 po wyrazie: „w granicach” skreśla się wyraz „kwot”, a w nowym ust. 7 wyraz „gminach” zastępuje się wyrazami: „powiatach lub miastach stanowiących powiaty”.

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Przyznaje się ulgi w podatku:

- 1) członkom zrzeszeń uprawy ziemi oraz członkom sąsiedzkich grup uprawowych,
- 2) podatnikom posiadającym na swym utrzymaniu więcej niż czworo dzieci, a gdy podatnikiem jest kobieta — więcej niż dwoje dzieci, jeżeli łączna podstawa opodatkowania za rok przyznania ulgi nie przekracza kwoty określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 3) członkom rodziny żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową — przewidziane w przepisach szczególnych,
- 4) osobom określonym w art. 1 i art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112).

2. Niezależnie od ulg określonych w ust. 1 mogą być również przyznawane ulgi z tytułu nadzwyczajnych okoliczności istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika.

3. Wysokość i zasady stosowania ulg (ust. 1 i 2) ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.”;

9) art. 12 skreśla się;

10) przed art. 15 tytuł otrzymuje brzmienie: „Współdziałanie komisji rad narodowych”;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Komisje budżetowo-finansowe gromadzkich rad narodowych współdziałają z organami finansowymi prezydiów powiatowych rad narodowych w zakresie wymiaru i poboru podatku gruntowego i innych należności finansowych, przypadających od indywidualnych gospodarstw rolnych, a w szczególności udzielają opinii w sprawach wymiaru, poboru, ulg i zwolnień, odwołań i zażaleń, odroczeń płatności i rozkładania na raty oraz umorzeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do właściwych dla spraw finansowych komisji miejskich i dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.”;

12) w art. 17 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „oraz na zwrot kosztów podróży i diet członków obywatelskich komisji podatkowych”, a w ust. 2 pkt 2 skreśla się wyrazy: „i gminom”;

13) skreśla się art. 18.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215, z 1954 r. Nr 32, poz. 128 i z 1955 r. Nr 9, poz. 53) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

143

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 czerwca 1955 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym.

I. Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 142) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283, z 1952 r. Nr 32, poz. 215, z 1954 r. Nr 32, poz. 128 oraz z 1955 r. Nr 9, poz. 53 i Nr 23, poz. 142) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem nowej, ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

II. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym nie obejmuje:

1. art. 21 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 38, poz. 283) w brzmieniu: „Art. 21. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.”

2. art. 2 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 215) w brzmieniu:

„Art. 2. Zwolnienia od podatku, określone w art. 9 ust. 1 pkt 14 i 15 oraz w art. 11 ust. 6 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 38, poz. 283) w stosunku do osób, które przejęły odlogi do zagospodarowania przed wejściem w życie niniejszej ustawy za zgodą i wiedzą terenowych organów władzy państwowej, zachowują moc aż do całkowitego ich wygaśnięcia pod warunkiem posiadania lub zawarcia na 1952 r. i lata następne przez te osoby umowy o zagospodarowaniu odlogów oraz uprawiania w całości użytków rolnych własnego gospodarstwa”.

Minister Finansów: T. Dietrich

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1955 r. (poz. 143).

DEKRET

z dnia 30 czerwca 1951 r.

o podatku gruntowym.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. 1. Podatkowi podlegają gospodarstwa rolne.

2. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów położonych na terenie jednego powiatu lub miasta stanowiącego powiat, które stanowią własność lub są w posiadaniu:

- a) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- b) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, a są objęte wspólną ich gospodarką.

3. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokojenia wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako z całości.

4. Podział gruntów pomiędzy krewnymi powoduje uznanie części gruntów wydzielonych krewnemu za odrębną gospodarkę rolną, jeżeli krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części wydzielonej lub oddaje ją do gospodarowania osobie trzeciej, nie będącej jego krewnym lub powinowatym i nie pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym; używanie wspólnych budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gospodarstwa podatnika i jego krewnego za dwa odrębne gospodarstwa rolne.

Obowiązek podatkowy.

Art. 2. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych będących właścicielami lub posiadaczami gospodarstw rolnych oraz na masach spadkowych, w skład których wchodzi gospodarstwa rolne.

2. Jeżeli na gospodarstwie rolnym ustanowione zostało prawo użytkowania, obowiązek podatkowy ciąży na użytkowniku.

Art. 3. Minister Finansów w drodze rozporządzenia a w odniesieniu do podmiotów gospodarki społecznej w drodze zarządzenia może przenieść obowiązek podatkowy na inne osoby, nie odpowiadające warunkom art. 2.

Art. 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, w którym objęto w posiadanie gospodarstwo rolne, jeżeli objęcie nastąpiło przed żniwami lub w którym ustały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku. W przypadku zmiany w ciągu roku osoby właściciela (posiadacza) gospodarstwa rolnego zaliczki na poczet podatku gruntowego za dany rok podatkowy, uiszczone przez poprzedniego właściciela (posiadacza), nie podlegają zwrotowi, lecz ulegają zaliczeniu na podatek należny od osoby, na której ciąży obowiązek podatkowy z tytułu posiadania tego gospodarstwa za dany rok.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w ciągu którego ustało posiadanie gospodarstwa rolnego, jeżeli posiadanie ustało po dokonaniu żniw,

lub w którym powstały okoliczności faktyczne uzasadniające zwolnienie od podatku.

3. Obowiązek podatkowy w przypadku działów rodzinnych (art. 1 ust. 4) rozpoczyna się co do gruntów wydzielonych z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym dokonano działów rodzinnych.

Art. 5. 1. Dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych obowiązek podatkowy w odniesieniu do gruntów, przejętych od członków, powstaje z dniem 1 stycznia tego roku, w którym dokonano na przejętych gruntach zespołowych (wspólnych) żniw i zebrano plony na rzecz spółdzielni.

2. Dla członków spółdzielni, określonych w ust. 1, w odniesieniu do gruntów, przekazanych przez nich do spółdzielni, obowiązek podatkowy kończy się z chwilą powstania obowiązku podatkowego spółdzielni co do tych gruntów.

3. W przypadku gdy po żniwach wyszło na jaw, że członkowie spółdzielni dokonali na całości lub części gruntów przekazanych do spółdzielni żniw indywidualnych i na własną rzecz, wówczas organ finansowy uprawniony jest w każdym czasie zmienić z urzędu poprzednio ustalone zobowiązania podatkowe.

4. Minister Finansów ustali w drodze rozporządzenia zasady opodatkowania gruntów nie włączonych do rolniczej spółdzielni produkcyjnej, a uprawianych indywidualnie przez członka spółdzielni poza działką przyzagrodową.

Podstawa opodatkowania.

Art. 6. Podstawę opodatkowania stanowi wyrażony w złotych ogół pożytków gospodarstwa rolnego, osiągniętych w roku podatkowym zarówno z produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej (przychód szacunkowy), nie wyłączając przychodów z działów specjalnych, z wód zamkniętych oraz z innych źródeł, z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu.

Przychód szacunkowy i norma przeciętnego przychodu szacunkowego.

Art. 7. 1. Przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustala się przez podsumowanie iloczynów uzyskanych z pomnożenia liczby hektarów gospodarstwa w każdej klasie gruntów i dla każdego rodzaju użytków z osobna przez normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych, właściwą dla danej klasy gruntów, rodzaju użytków oraz miejsca położenia gruntów w obrębie strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

2. Norma przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara użytków rolnych wyraża określony w złotych ogół pożytków przypadających średnio na 1 hektar gruntów w zależności od ich klasy i rodzaju użytków oraz miejsca położenia w strefie ekonomicznej i w okręgu gospodarczym, a uzyskanych z eksploatacji gospodarstwa rolnego nie wyłączając pożytków z działów specjalnych, jeżeli dział te nie przekraczają rozmiarów powszechnie przyjętych w tego rodzaju gospodarstwie rolnym.

3. W celu ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara gruntów obszar całego Państwa dzieli się na okręgi gospodarcze, każdy okręg zaś na strefy ekonomiczne (wielkomiejska lub miejska, podmiejska, wiejska i wiejska oddalona); użytki rolne dzielą się na cztery rodzaje (grunty orne, łąki, pastwiska i lasy), a grunty orne, łąki i pastwiska — na sześć klas gruntów.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia corocznie:

- 1) zalicza każdy powiat do jednego z okręgów gospodarczych;
- 2) ustala wyrażoną w złotych normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 hektara gruntów w zależności od ich klasy, rodzaju oraz strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi w drodze rozporządzenia zasady oraz tryb zaliczania miejscowości do stref ekonomicznych, biorąc pod uwagę odległość od rynku zbytu, gęstość zaludnienia, uprzemysłowienie miejscowości oraz sieć komunikacyjną.

6. Dla określenia klasy gruntów miarodajne są dane objęte ewidencją gruntów i budynków, założoną na podstawie przepisów dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32), a w braku tej ewidencji — wyniki szacunkowej klasyfikacji gruntów, ustalone przez właściwe organy administracji rolnej.

7. Przy ustalaniu liczby hektarów gospodarstwa rolnego dla celów opodatkowania bierze się pod uwagę ogólny obszar gruntów zarówno zagospodarowanych jak i nie zagospodarowanych z wyłączeniem gruntów, zwolnionych od podatku na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1 — 4.

Przychody z działów specjalnych, wód zamkniętych i z innych źródeł.

Art. 8. 1. Za specjalne działki gospodarstwa rolnego uważa się w szczególności: nasiennictwo, ogrodnictwo, uprawę kwiatów, uprawę roślin lekarskich, szkółki drzewek i krzewów, uprawę wikliny, chmielarstwo, jedwabnictwo, plantacje tytoniu, pszczelarstwo, łowiectwo, hodowlę ryb oraz inne hodowle, wydobywanie torfu, piasku, żwiru i kamieni.

2. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się przychód z działów specjalnych, jeżeli działki te prowadzone są w gospodarstwie rolnym w rozmiarach większych niż jest to powszechnie przyjęte, oraz przychód z wód zamkniętych.

3. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się nadto przychód osiągnięty przez podatnika z innych źródeł, z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu, w szczególności z wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny — przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego lub sprzedaży własnego zbioru produktów leśnych i łąkowych; członkami najbliższej rodziny są krewni wstępni i zstępni, ich małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie — małżonek oraz rodzice, rodzeństwo i dzieci małżonka.

4. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady opodatkowania przychodów z działów specjalnych, z wód zamkniętych oraz z innych źródeł nie pod-

legających podatkowi obrotowemu, a także może określić działki specjalne i inne źródła nie podlegające podatkowi obrotowemu, z których przychodów nie dolicza się do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1).

Zwolnienia.

Art. 9. 1. Od podatku są zwolnione:

- 1) nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, strome stoki i parowy, skały, szutrowiska, doły po żwirze, glinie, torfie, piasku itp., uznane w wyniku klasyfikacji gruntów za nieużytki,
- 2) grunty pod wodami otwartymi,
- 3) grunty pod torami kolejowymi, lotniskami oraz pod publicznymi drogami, placami i parkami,
- 4) grunty pod cmentarzami,
- 5) grunty będące w bezpośrednim władaniu organów władzy i administracji państwowej, zakładów i instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw państwowych lub pozostających pod zarządem państwowym,
- 6) grunty podlegające przepisom o podatku od nieruchomości,
- 7) grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych, którzy mają powyżej — mężczyźni 65 lat a kobiety 60 lat, jeżeli w ich gospodarstwie przyzagrodowym nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat, zdolnych do pracy,
- 8) grunty nie będące poprzednio gruntami leśnymi, a zalesione za zgodą właściwego organu administracji państwowej, oraz nieużytki zalesione bądź na podstawie przepisów o zalesieniu nieużytków, bądź dobrowolnie w sposób sztuczny — na okres lat 30, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
- 9) całkowicie lub częściowo grunty pod lasami uznane za ochronne w zależności od stopnia zmniejszenia się wartości użytkowej tych lasów,
- 10) poręby powstałe w czasie wojny 1939 — 1945 r., zalesione w okresie trwania wojny lub w okresie lat pięciu po jej ustaniu — na okres lat dwudziestu, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
- 11) grunty zryte w czasie wojny 1939 — 1945 r. (okopy, rowy przeciwczołgowe) — na okres lat dwóch, licząc od roku następnego po ich zniwelowaniu (zasypyaniu),
- 12) ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w ustawie z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117),
- 13) grunty leżące odłogiem co najmniej od dwóch lat (odłogi), oddane do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej — za rok, w którym nastąpił pierwszy zbiór; zwolnienie stosuje się pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnym gospodarstwie; przepis ten stosuje się odpowiednio do odłogów otrzymanych na własność indywidualną na podstawie orzeczeń organów administracji państwowej,
- 14) grunty nadane osobom osiedlającym się na obszarze Ziemi Odzyskanych w toku planowej akcji w związku z wywłaszczeniem terenów na cele realizacji naro-

- dowych planów gospodarczych — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie nastąpiło w ramach akcji prowadzonej przez prezydium wojewódzkich rad narodowych właściwych dla wywłaszczonych nieruchomości, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej,
- 15) grunty nadane osobom przesiedlającym się w ramach akcji osiedleńczej zarządzanej na dany rok — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie gruntu, a jeżeli osiedlenie i objęcie gruntu nastąpiło w IV kwartale tego roku, gdy dokonanie siewów jesiennych jest już niemożliwe — w ciągu czterech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie gruntu; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie i objęcie gruntu nastąpiło w ramach akcji prowadzonej przez organy administracji państwowej, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej,
 - 16) działki przyzagrodowe osób wymienionych w pkt 15, a przyjętych do spółdzielni produkcyjnych (rolniczych zrzeszeń spółdzielczych, rolniczych spółdzielni wytwórczych i rolniczych zespołów spółdzielczych), oraz działki pod okopowe lub pracownicze, przydzielone osobom skierowanym do państwowych gospodarstw rolnych w charakterze stałych robotników rolnych bądź do państwowego gospodarstwa leśnego w charakterze stałych robotników leśnych i tartacznych — w okresie i na warunkach ustalonych w pkt 15,
 - 17) grunty będące w zarządzie przedsiębiorstw lasów państwowych, oddane do bezpłatnego użytkowania pracownikom nadleśnictw, rejonów lasów państwowych i równorzędnych z nadleśnictwami jednostek organizacyjnych szczególnych,
 - 18) grunty, w których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę, oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi; zwolnienie stosuje się na podstawie decyzji prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej,
 - 19) przychody osiągane przez podatników podatku gruntowego z wywozu z lasów państwowych do punktów przeładunkowych wszelkiego rodzaju drewna i użytków niedrzewnych, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny, oraz z dorywczych czynności furmaństwa, wykonywanych na zlecenie prezydiów rad narodowych.
2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 — 4, stosuje się przez wyłączenie obszaru zwolnionego z obszaru podlegającego opodatkowaniu (art. 7 ust. 1 i 7).
 3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 6 — 18, stosuje się przez odliczenie od podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego tej części podstawy opodatkowania, która przypada na obszar gruntów zwolnionych.
 4. Zasady odliczenia (ust. 3) ustali Minister Finansów w drodze rozporządzenia.

Stawki podatkowe.

Art. 10. 1. Podatek oblicza się od podstawy opodatkowania (art. 6) przez zastosowanie ruchomej bądź stałej stawki podatkowej.

2. Rada Ministrów corocznie ustala w drodze rozporządzenia:

- 1) ruchome stawki podatkowe w granicach do 48% podstawy opodatkowania dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych; stawki te mogą być jednolite w całym Państwie bądź różne na poszczególnych jego obszarach,
 - 2) stałe stawki podatkowe w granicach do 10% podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, posiadanych przez:
 - a) instytucje publiczno-prawne, organizacje społeczne i zawodowe oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne,
 - b) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
 - c) zakłady wychowawcze, działające na podstawie przepisów o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, jak również zakłady opiekuńcze i sierocińce, utrzymywane przez stowarzyszenia i związki oraz instytucje i zakłady — jeżeli podlegają państwowemu nadzorowi i kontroli,
 - d) osoby fizyczne i prawne co do gruntów, o które w drodze regulacji pomniejszono gospodarstwa nadane im na podstawie dekretów z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej i z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska, jeżeli grunty te pozostawały w użytkowaniu tych osób,
 - e) zespoły wypasowe owiec, zorganizowane na podstawie regulaminu, potwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, którym prezydium rad narodowych wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska), wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi,
 - f) osoby fizyczne co do gruntów, stanowiących współwłasność, a użytkowanych jako hale wypasowe,
 - g) wspólnoty gromadzkie co do gruntów, użytkowanych jako pastwiska,
 - h) osoby fizyczne, zorganizowane w tzw. gminy urbanialne, co do gruntów stanowiących współwłasność tych osób,
 - i) osoby fizyczne co do niektórych gruntów państwowych, oddanych tym osobom do zagospodarowania,
 - 3) stałą stawkę podatkową w granicach do 12% podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, posiadanych przez osoby fizyczne, trudniące się czynnościami furmaństwa, wykonywanymi osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny, co do przychodów z tych czynności.
3. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia stałe stawki podatkowe w granicach do 10% podstawy opodatkowania na niektórych obszarach Państwa i dla niektórych grup podatników co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z prezydium rady narodowej na okres co najmniej trzech lat w ramach likwidacji odłogów i innych nie zagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia obniżać podatek o określony procent na niektórych obszarach Państwa bądź od niektórych rodzajów gruntów.

5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia upoważnić prezydium rad narodowych do:

- 1) obniżania podatku indywidualnym słabo zagospodarowanym gospodarstwom rolnym, jeżeli podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest za wysoka w stosunku do faktycznych przychodów danego gospodarstwa,
- 2) podwyższania podatku indywidualnym gospodarstwom rolnym, jeżeli podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest za niska w stosunku do faktycznych przychodów danego gospodarstwa; podwyżka ta nie może przekraczać 20% podatku dla poszczególnego gospodarstwa.

6. Zasady i wysokość kwot obniżek (ust. 5 pkt 1) w poszczególnych powiatach oraz zasady stosowania podwyżek (ust. 5 pkt 2) określi Minister Finansów w granicach, jakie ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

7. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej powiatach lub miastach stanowiących powiaty, podatek gruntowy oblicza się według stawki podatkowej, przypadającej od łącznej podstawy opodatkowania, ustalonej dla każdego z tych gospodarstw; przepis ten nie dotyczy podatników, którzy obok własnego gospodarstwa rolnego na ziemiach dawnych posiadają nadto gospodarstwo na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska.

Ułgi.

Art. 11. 1. Przyznaje się ulgi w podatku:

- 1) członkom zrzeszeń uprawy ziemi oraz członkom sąsiadzkich grup uprawowych,
- 2) podatnikom posiadającym na swym utrzymaniu więcej niż czworo dzieci, a gdy podatnikiem jest kobieta — więcej niż dwoje dzieci, jeżeli łączna podstawa opodatkowania za rok przyznania ulgi nie przekracza kwoty określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 3) członkom rodziny żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową — przewidziane w przepisach szczególnych,
- 4) osobom określonym w art. 1 i art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. z 1953 r. Nr 28, poz. 112).

2. Niezależnie od ulg określonych w ust. 1 mogą być również przyznawane ulgi z tytułu nadzwyczajnych okoliczności istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika.

3. Wysokość i zasady stosowania ulg (ust. 1 i 2) ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 12. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w poszczególnych latach podatkowych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach:

- 1) przyznawać częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku w stosunku do wszystkich lub niektórych

grup podatników, a w szczególności w stosunku do członków zrzeszeń uprawy ziemi,

- 2) obniżać podstawę opodatkowania dla niektórych grup gospodarstw rolnych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, Minister Finansów może przenosić na podległe organy.

Podatek gruntowy w ziemiopłodach.

Art. 13. Rada Ministrów może wprowadzić w drodze rozporządzenia obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach w poszczególnych latach podatkowych dla wszystkich lub niektórych grup podatników w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach. Rozporządzenie to może uzależnić obowiązek całkowitego lub częściowego uiszczenia podatku gruntowego w ziemiopłodach od stopnia wykonania zobowiązania, wynikającego z planowego skupu ziemiopłodów, oraz wskazać sposób ustalania terminów płatności.

Współdziałanie komisji rad narodowych.

Art. 14. 1. Komisje budżetowo-finansowe gromadzkich rad narodowych współdziałają z organami finansowymi prezydiów powiatowych rad narodowych w zakresie wymiaru i poboru podatku gruntowego i innych należności finansowych, przypadających od indywidualnych gospodarstw rolnych, a w szczególności udzielają opinii w sprawach wymiaru, poboru, ulg i zwolnień, odwołań i zażaleń, odroczeń płatności i rozkładania na raty oraz umorzeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do właściwych dla spraw finansowych komisji miejskich i dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.

Podatek gruntowy a podatek dochodowy.

Art. 15. Podatnicy podatku gruntowego nie podlegają podatkowi dochodowemu od przychodów osiągniętych z indywidualnych gospodarstw rolnych, jeżeli bądź wcale nie mają innych źródeł przychodów, bądź też suma dochodów z pozostałych źródeł przychodów na podstawie przepisów o podatku dochodowym nie podlega opodatkowaniu tym podatkiem; podlegają jednak opodatkowaniu podatkiem dochodowym przychody z wydzierżawienia gospodarstwa rolnego lub jego części.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 16. 1. Minister Finansów może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do 3% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki, związane ze specjalnymi premiami.

2. Minister Finansów lub upoważnione przez niego prezydium rad narodowych mogą przyznawać specjalne premie:

- 1) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz w akcji nadzoru w tym zakresie,
- 2) na cele kulturalno-oświatowe gromadom przodującym w uiszczeniu podatku gruntowego.

Art. 17. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nim unormowanych, a w szczególności ustawa z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 250).

2. Przepisy, wymienione w ust. 1, stosuje się jednak do podatku gruntowego, przypadającego za lata podatkowe do 1950 r. włącznie.

3. Rozporządzenia, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują moc do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami, opartymi na niniejszym dekrete, jeżeli nie są z nim sprzeczne.

4. Organy finansowe, wskazane w zarządzeniu Ministra Finansów, upoważnione są do koordynowania działalności równorzędnych organów innych działów zarządu państwowego powołanych do współdziałania przy ustalaniu podstawy opodatkowania, wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz należności, opartych na wymiarze tego podatku i innych niepodatkowych należności od gospodarstw rolnych.

Art. 18. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 czerwca 1955 r.

w sprawie zaliczenia poszczególnych powiatów do jednego z okręgów gospodarczych, ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z hektara gruntów oraz stawek podatku gruntowego dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok 1955.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 10 ust. 2, 3 i 4 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zaliczenie poszczególnych powiatów do jednego z trzech okręgów gospodarczych oraz wyrażone w gotówce normy przeciętnego przychodu szacunkowego z jednego hektara gruntów w zależności od ich klasy, rodzaju i strefy ekonomicznej dla celów wymiaru podatku gruntowego za rok podatkowy 1955 podają tabele, stanowiące załączniki nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli na skutek zmian podziału administracyjnego Państwa dana miejscowość przeszła w okresie do dnia 1 maja 1955 r. do powiatu, w którym mają zastosowanie wyższe normy przeciętnego przychodu szacunkowego niż w powiecie, do którego miejscowość ta należała, wówczas do gospodarstw rolnych, położonych w tej miejscowości, stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego za rok 1955 normy przeciętnego przychodu szacunkowego, ustalone w tabelach norm dla takiego okręgu gospodarczego, do jakiego w 1954 r. należał powiat, z którego dana miejscowość została wydzielona.

3. Normy przeciętnego przychodu szacunkowego, ustalone w tabeli norm dla strefy wielkomiejskiej, stosuje się do gospodarstw rolnych, położonych w strefie miejskiej m. st. Warszawy oraz następujących miast: Bielska-Białej, Bytomia, Chorzowa, Czeladzi, Gliwic, Krakowa, Łodzi, Mysłowic, Nowego Bytomia, Rudy, Siemianowic, Stalinoogrodu, Szopienic, Świętochłowic i Zabrze.

§ 2. 1. Dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych, z wyjątkiem wymienionych w § 3 pkt 8 — 11, ustala się w stosunku do ich podstawy opodatkowania ruchome stawki podatku gruntowego, określone w skalach nr 1, 2 i 3, stanowiących załączniki nr 3, 4 i 5 do niniejszego rozporządzenia.

2. Ruchome stawki podatkowe według skali nr 1 stosuje się do określonych w ust. 1 gospodarstw rolnych, położonych na obszarze m. st. Warszawy, m. Łodzi i województw: bydgoskiego, kieleckiego, krakowskiego, łódzkiego, poznańskiego (z wyjątkiem powiatu pilskiego i m. Pily), rzeszowskiego (z wyjątkiem powiatów leskiego

go i ustrzyckiego), stalinoogrodzkiego i warszawskiego oraz na obszarze powiatów: augustowskiego, białostockiego z m. Białymstokiem, bielskiego, hajnowskiego i siemiatyckiego województwa białostockiego, powiatów: gdańskiego z m. Gdańskiem, kartuskiego, kościerskiego, nowodworsko-gdańskiego, puckiego, starogardzkiego, tczewskiego z m. Tczewem, wejherowskiego i miast: Gdyni i Sopotu województwa gdańskiego, powiatów: bilgorajskiego, kraśnickiego, lubartowskiego, lubelskiego z m. Lublinem, łukowskiego, opolsko-lubelskiego, parczewskiego, puławskiego i miast Chełma i Zamościa województwa lubelskiego i powiatu nowomiejskiego województwa olsztyńskiego.

3. Ruchome stawki podatkowe według skali nr 2 stosuje się do określonych w ust. 1 gospodarstw rolnych, położonych na obszarze województw: koszalińskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego oraz powiatów: grajewskiego, kolneńskiego, łapskiego, łomżyńskiego, monieckiego, sokólskiego, suwalskiego, wysokomazowieckiego i zambrowskiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego z m. Elblągiem, kwidzyńskiego, lęborskiego, malborskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, powiatów: białskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, krasnostawskiego, radzyńskiego, tomaszowskiego, włodawskiego i zamojskiego województwa lubelskiego, powiatu działdowskiego i m. Olsztyna województwa olsztyńskiego, powiatu pilskiego i m. Pily województwa poznańskiego, powiatów leskiego i ustrzyckiego województwa rzeszowskiego.

4. Ruchome stawki podatkowe według skali nr 3 stosuje się do określonych w ust. 1 gospodarstw rolnych, położonych na obszarze województwa olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów: działdowskiego, nowomiejskiego i m. Olsztyna) oraz powiatów: elckiego, goldapskiego i oleckiego województwa białostockiego.

5. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej powiatach lub miastach stanowiących powiaty i w jednym z nich mieszka, wówczas przy obliczaniu podatku gruntowego stosuje się stawkę podatkową, przypadającą od łącznej podstawy opodatkowania określonej w skali obowiązującej w powiecie (mieście sta-